

Мудрі слова Діани Ордубад, викладача Боннського університету, доводять: «Науковий процес без цитування – немислимий, головне тільки, щоб запозичення чужих думок здійснювалося за всіма правилами».

Наука як джерело знань створюється і розвивається завдяки науковим дослідженням. Довгі місяці, роки трудовітської праці завершуються публікацією результатів дослідження. Оpubлікований науковий документ назавжди стає міцною спадщиною, а також предметом для огляду і критики. Для того щоб обмінюватися знаннями, навичками, результатами професійної, наукової і навчально-методичної діяльності в масштабах усього світу, науковому співтовариству необхідно писати і публікуватися. Кількість публікацій та їх цитування стали заходом вченого успіху. Публікації стають обов'язковими для розвитку та фінансування наукових досліджень, що сприяє зростанню досліджень.

Сутність, зміст науки, соціальні норми і значущість діяльності вчених вимагають чесності в наукових дослідженнях та написанні наукових робіт. Цьому відповідають очікування наукового співтовариства і суспільства у цілому.

О. В. Громова

РОЛЬ ВИКЛАДАЧА У ПРОЦЕСІ ПЕДАГОГІЧНОГО СПІЛКУВАННЯ

Сучасний світ динамічно змінюється. Новітні технології швидко коригують механізм здійснення навчального процесу. Нині поступово зменшується роль викладача як основного джерела інформації у зв'язку з розширенням застосування телекомунікаційних засобів у навчальному процесі. Але його вплив як особистості, навпаки, значно зростає. Тому досить актуальними стають питання формування у викладачів психологічних якостей та здібностей.

Важливою професійною якістю викладача є також толерантність. Толерантність розуміється як терплячість, витривалість викладача по відношенню до поведінки учнів і колег, терпимість до різних думок, неупередженість в оцінці людей і подій. Толерантність лежить в основі взаємної довіри і розуміння. Вона допомагає запобігати конфліктам і долати їхні можливі несприятливі наслідки.

Крім того, толерантність сприяє встановленню і прояву доброзичливості, допомагає налагодженню психологічного клімату в групі, в стосунках між викладачами і студентами.

У педагогічному спілкуванні вона має особливе місце, тому що з нею пов'язані ефективність пізнання особистості учня, продуктивність і результативність педагогічного спілкування і діяльності.

Формування педагогічної толерантності вимагає від викладача розвитку таких якостей і вмінь:

- інтерес до студентів і до роботи з ними, наявність потреби і умінь спілкування, товариськість, розвинені комунікативні якості;
- здатність до емоційної емпатії і розуміння людей;
- гнучкість, оперативно-креативне мислення, що забезпечує йому вміння швидко і правильно орієнтуватися в мінливих умовах спілкування, швидко змінювати мовленнєвий вплив залежно від ситуації спілкування, від індивідуальних особливостей студентів;
- вміння відчувати і підтримувати зворотний зв'язок у спілкуванні;
- вміння управляти собою, своїм психічним станом, своїм тілом, голосом, мімікою; вміння управляти настроєм, думками, почуттями, вміння знімати м'язові затиски;
- здатність до спонтанності спілкування, тобто не до підготовленої заздалегідь комунікації, а до імпровізації;
- вміння прогнозувати можливі педагогічні ситуації, ймовірні наслідки своїх педагогічних впливів;
- хороші вербальні здібності: культура і розвиненість мови, багатий лексичний запас, правильний підбір мовних засобів;
- володіння мистецтвом педагогічних переживань, які являють собою сплав життєвих, природних переживань педагога і педагогічно доцільних переживань, здатних вплинути на навчальну діяльність і поведінку студентів у потрібному напрямку;
- здатність до педагогічної імпровізації, тобто вміння застосовувати різноманітні засоби впливу (переконання, навіювання, зараження, застосування різних прийомів впливу, «пристосувань» і «прибудов»).

Наявність у викладача цих якостей значно підвищить ефективність організації і здійснення навчального процесу.

О. М. Лук'янова

ПРОБЛЕМИ ПЛАГІАТУ В СУЧАСНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Інтернет створив небачену досі можливість будь-кому в будь-якій точці світу доторкнутися до знань, які людство накопичувало тисячоліттями. Філософські трактати, наукові диспути й новітні теорії – все, за бажання, отримує користувач всесвітньої павутини. На перший погляд, це звучить як безсумнівне благо. Проте ні для кого не секрет, що одночасно з можливостями інтернет несе в собі багато загроз і вже сформував великий список проблем, актуальність яких важко перебільшити, серед яких плагіат посідає одне з перших місць.

Плагіат зумовлює зниження якості навчального процесу, поширення серед студентів не креативного, а механічного підходу до виконання